

Med helikopterfärd ut i det vilda utmanar vi tätprickiga öringar, lysröda rödingar och harrar med ståtliga ryggenor. **I pittoreska fjällsjöar, i brusande forsar och i majestätiska sel upplever vi fjällfiske av bästa sort.** Till och med vädret är fantastiskt när några inbitna spinnfiskare förvandlas till flugfiskefantaster. Här bjuder vi på knepen och erfarenheterna från vår succéartade läsaresa.

I KIRUNAFJÄLLEN BLIR ALLA

flugfiskare

JAG HAR INTE sett Torne träsk så här stilla i år. Det är bara ett par dagar om året det är så spegelblankt, konstaterar vår helikopterpilot. Vi viker av, ut mot ödemarken, mot äventyret.

Snart landar vi i paradiset. En namnlös liten tjärn som ligger inklämd mellan ett par höjder och som inte verkar ha något större tillflöde. Vattnet är glasklart, smakar ljuvligt och håller gott om röding. Vårt sällskap åker helikopter i två omgångar. När vår grupp landar har de andra redan hunnit fiska av sig den första ivern och landat flera fina rödingar. De verkar helt enkelt ha anlänt till en intensiv huggperiod, då rödingarna vakar ihållande och hugger på mycket av det som serveras – både i form av flugor och spinnbeten.

De största har dock bara retats och visat sig ända inne vid strandbrinken, där täta bestånd av dvärgbjörk gör livet surt för flugfiskaren. Speciellt när flugfiskaren är begåvad med samma tvivelaktiga teknik som undertecknad.

Den här resan ska jag, förutom att fotografera och samla på mig artikelstoff, bara flugfiska. Det får bära eller brista. I många vatten är det även tillåtet att spinnfiska. De flesta i vårt gäng tänker nog spinnfiska, även om de har med sig flugutrustning också.

– Det där ska vi ändra på, säger Mathias. Han är fast besluten att omvända spinnfiskarna till flugfiskande entusiaster.

Oerhört stor fisk

Våra energiska guider Håkan Söderqvist och Helene Tangas flyttar runt tält, proviant och allt som kan behövas ute i det fria, där ingen mobiltäckning existerar.

Nere vid tjärnens strandlinje står redan Patrik Dahlén och jublar. Han har landat flera rödingar på en liten kopparfärgad spinnare.

Bredvid honom står George Amid, snart omdöpt till "King George" av min Fiskejournalen-kollega Mathias Larsson. George är upphetsad. Milt sagt.

I fjällen reser man bekvämast med helikopter. Att få blicka ut över alla häftiga fjällvatten är en stor del av nöjet.

En vacker röding föll för Myranspinnarens intensiva vibrationer.

Fiskeguiden Håkan Söderqvist med en fin fjällöring.

Många av de fiskar som varit som bortblåsta under dagen börjar visa sig när mörkret faller på. En liten diskret vakring på ytan kan visa sig vara en riktig troféfisk.

Bloody Mary

Den här lilla nymfen har visat sig vara en riktigt bra rödingfluga. Anledningen till det är antagligen att den imiterar en rad olika godbitar på fiskens meny. Vid sjöfiske söker du med fördel rödingen längs djupbranter – kasta ut flugan och låt den sjunka, handtwista hem den med tydliga stopp. Nymfen fungerar även bra i strömmande vatten och tycker du att det är svårt att få till rätt drift på flugan så använd gärna en indikator.

– Det är inte klokt. Ett par rödingar som är minst så häääär stora följde efter ända in. Flera gånger.

Han måttar med händerna och visar något som nog får anses som väldigt stort. Vi tittar lite frågande på guiderna som bara nickar lugnt.

– Jo, det finns riktigt stor fisk här. Det är ett grymt ställe, säger Håkan som är lugnet själv.

I samma stund skrattar och ropar både Micke Jagusch och Tobbe Wallin, när de drillar varsin sprattlande röding med knallröd buk. Vilken smakstart. Den mest vane flugfiskaren i kompisgruppen är Pär Dahln. En glad lax som mer än gärna drar rövarhistorier och filéar fisk.

Sashimi och norrsken

Under ett försiktigt norrsken dricker vi kokkaffe och delar livserfarenheter. Tystnaden är kompakt, sånär som på någon kvällstrött fiskare som dragit sig tillbaka till tältet och nu skapar sågliknande ljud med ren lungkraft.

När morgonen gryr har rödingsugna fiskare spridit ut sig runt tjärnen. Från lägret sprider sig den underbara doften av kokkaffe och andra läckerheter. Våra morgonraska guider Håkan och Helene sköter om hela gänget på bästa sätt. Dessutom delar Håkan med

sig av visdomsord runt fisket. Det finns inte många flugkast han inte hanterat, eller fiskar han inte kan lura. En mink är han. En snabb och timid mink.

– Leta upp sjöns brantaste djupkant. Knyt på en röd nymf, exempelvis en Bloody Mary, kasta ut 15 meter och låt flugan sjunka i 20-30 sekunder. Handtwista hem flugan eller ta hem den med korta ryck blandat med tydliga stopp, är hans tips.

Mathias som varit här förr har också några ord på vägen åt oss mindre erfarna:

– Är fisken nära ytan? Då fungerar ofta vita buskiga Klinkhåmers eller olika typer av nattsländeimitationer. Kasta ut och repa flugan lite mot vattenytan så lockar ni fisk från närområdet.

Låg profil och smygande steg är viktigt. Det gäller att lägga de första kasten en bit från kanten. Rödingarna patrullerar ibland precis intill strandlinjen. Ibland kan imitationer av landinsekter som exempelvis harkrankar och myror fungera bra vid dessa tillfällen.

Rödingssjön visar sig vara lite knepigare denna dag, men vädret är ljuvligt. Några fiskar kommer upp. Själv trasslar jag in mig i de infernaliska dvärgbjörkarna, tappar en fin röding och springer runt med kameran tills svetten lackar.

Den ständigt skrattande och historieberättande Pärre, på sätt och vis hela gängets ledsagare, tar hand om ett par rödingar vi bestämt oss för att behålla. Med akkuratess filéar han de purfärska delikatesserna

Rödingen är gäckande och oberäknelig, ibland ratar den allt för att stunden senare kasta sig över vilket bete som helst.

De erfarna helikopterpiloterna imponerar med tajta landningar som för den oinvidiga ser snudd på omöjliga ut. Snabbt in med prylarna för att testa nästa vatten!

Fjällets delikatess nummer ett – nyfångad röding, wasabi och soya.

Vardagslyx på fjället.

En vacker guldbrun öring tagen strax utanför tältet.

Klockan slår "storöring" – dags att knyta på en stor yvig svart streamer.

och skär upp dem i små bitar. När Helene rotar fram både japansk soya och wasabi med rejäl sting i är sagan all. Den sashimi vi äter som förrätt, nersköld med en kall öl, skulle ha räckt för att fullända det här äventyret. Ändå har vi knappt börjat.

Riktigt stor öring är aktiv under dygnets mörka period. Jag har fångat och sett grymma öringar här...

Alla fiskar fluga

Nytt helikopterlyft, till ny destination. Nu är det mest fokus på öring. På en liten udde, där fjälltoppar inramar på håll, rinner en brusande fors. Fina forsnackar, djupa höljor och dessutom lugna sel, där stora stenar sticker upp lite här och var. Håkan pekar ut riktningen och kommer med goda råd:

– Vada ut där. Fiska nedanför forsen. Det är bara att droppa ut en nymf och låt den svepas med i kanten av strömfåran en bit, stäck upp och du har nästan garanterat öring. Där borta, ser du? En djupkant. Öringen patrullerar där. Helt säkert. Smyg fram bara.

– Ibland är det svårt att se när öringen hugger när du nymffiskar, framför allt när du fiskar i kanten av hårdströmmen. Gör som jag, använd då en indikator. Indikatorn ger flugan en bättre drift samtidigt som du ser huggen, mässar Mathias som snappat upp det där med indikatorfiske någonstans utomlands.

Jag testar och får inse att det är både kul och effektivt. Dessutom påminner det lite om mete, vilket är mer min hemmaplan.

Ivriga rusar alla iväg åt olika håll. Snart är det böjda spön, tjo och tjim. Aningen motvilligt står snart Micke och kastar en liten nymf istället för skeddrag och kopparspinnare. Tobbe plockar dukigt med fisk på både spinn och fluga. Pärre flugfiskar med bravur. Lite svårare är det att få Patrik, George och Afram att haka på trenden, men till slut är det idel flugfiskare som står där utvadade. I Aframs fall i ett par tvivelaktiga pvc-vadare med såphala sulor.

– Det är jobbigt att gå på land i de här grejorna. I rinnande vattnet är det ju livsfarligt. Och så vill ni att jag ska kasta fluga? Ni är inte kloka, hojtar han genom forsens brus.

Men även om flugfisket är trevande till en start så testar han. Senare demonstrerar Afram stor fiskeglädje när han med en kopparspinnare, eller favoriten, en liten minivobbler, landar några öringar.

Även George ger flugfisket en rejäl chans och känner sig nästan övertygad om att det nog får bli bara fluga nästa gång han åker till fjällen.

Ett akut byggprojekt

Vid elden är det högt i tak. Livshistorier och erfarenheter utbyts. Helene serverar ännu en fantastisk måltid och ett glas vin i kåsan värmer själen och kroppen.

Pärre och Micke drar rövarhistorier från förr, brister ut i sång och pikar alla de kommer åt – på ett varmt sätt, bör tilläggas. George berättar om hur han som liten växte upp i ett krigsdrabbat Libanon. Väl i Sverige väcktes fiskeintresset när han lyckades komma över ett nästan helt kastspö i en gammal container. Med inte så lite uppfinningsrikedom byggde han en egen rulle och tillbringade dag ut och dag in vid ån, där han snabbt fick kompisar som imponerades av hans fångster.

Den alltmer grå natthimlen förvarnar om oväder. Vinden börjar friska i och en regndroppe eller två når våra ansikten. Alla som varit norrut vet att det kan gå undan när vädersystemen bestämmer sig för att ändra karaktär. Innan vi vet ordet av är vi mitt i ett riktigt skitväder. Men, turligt nog är vi också mitt i ett sällskap av byggkunniga och initiativrika herrar. Med hjälp av en presenning, ståltråd, några snören, ett par stättor och en liten björk har de snart ordnat till ett fungerande tak som stoppar regnet och håller oss varma och torra intill elden.

Nattlig öringsjakt

En av kvällarna på udden drar Håkan med oss på upptäcktsfärd i mörkret. Han har en väl underbyggd teori om gigantiska, nattaktiva öringar en bra bit bort i terrängen.

– Riktigt stor öring är aktiv under dygnets mörka period. Jag har fångat och sett grymma öringar här borta. Fiska med en stor mörk streamer eller tubfluga – eller varför inte en stor ledad baitfishfluga. Det ska vara stort och ge en fin siluett, lite som vid laxfiske, berättar Håkan medan vi gör oss redo.

Torrfluga funkade också. Om man ser en vakande fisk utom räckhåll ska man vada ut mot den och sedan stå blickstill i en kvart innan man börjar kasta. När fisken börjar vaka igen försöker man placera flugan i den riktning fisken rör sig. Det låter spännande.

Med pannlampor och vedermödor tar vi oss till ett ställe där flera av oss har kontakt med fina öringar, även om de absolut största gäcker oss. Håkan landar först ett par eleganta fiskar innan vi ger upp för natten. Mathias vill bli kvarlämnad bland gungflyna.

– Jag är inte byggd för promenader, konstaterar han där han ligger under en rund och skarp måne

Svart streamer

När solen försvinner bakom horisonten och mörkret breder ut sig kan det vara värt att knyta på en lite större svart streamer. Flugan ger en fin siluett som lockar den nattjagande öringen till hugg. Var inte rädd för att använda riktigt stora flugor.

Vill man ha kul får man dras med att vara lite ful – redo för rafting.

och inser att det är lika långt tillbaka som det var hit.

Utan månen hade vi antagligen inte ens sett öringarna.

– Det är som en sjuk lampa. En riktigt sjuk lampa, konstaterar Afram.

När vi lämnar vår camp har alla fått vackra, bärnstensfärgade och prickiga öringar på uppemot 1,5 kilo. Och baske mig, har inte Mathias och Håkan lyckats få alla att fiska fluga också.

Rafting!

På fjället är allt möjligt – Afram och "King" George gick från spinnfiskare till inbitna flugfiskare.

Tunggung på älven

Vår gummiflotte är rymlig och stabil. Den är också stuvad med så mycket proviant, så många fiskesaker och så fiskesugna personer att ekipaget mer påminner om en fullastad pråm. Nerför älven bär det.

Innan vi kommer till en liten forsacke, där ett par båtar ankrat upp för att fiska harr, händer det grejor.

Afram släpar en liten vobbler efter båten, på inrådan av kapten Pärre:

– Inte en meter utan bete i vattnet, kommenderar han.

Det hugger hårt och tungt. Eftersom vi dessutom driver nerströms har Afram svårt att veta om han fastnat i botten eller om en rejäl fisk tagit betet. Spöet bugar och bockar. Linan lämnar spolen i rasande tempo. Fast vi försöker bromsa upp vår färd så tar någonting lina så att det brinner i den stackars lilla rullen. Afram drar åt bromsen lite till. Han ser med fasa hur spolen börjar synas där innånför. Han ropar, nästan i falsett:

– Vad ska jag göra? Jag kan inte stoppa den här. Knix! Linan brister och det blir tyst i båten.

Konstnären med spöet

Lite plåster på såren får Arfram när det lite senare nyper på en riktigt fin harr på vobblern som fräser fram bakom båten. Efter att ha klarat av en stökig fors stannar vi på ett grundområde, där man

KIRUNAFJÄLLEN

I Kirunafjällen finns oräkneliga magiska fiskevatten. Som flugfiskare finns det mer att upptäcka än man hinner med under en livstid. Du har säkert hört talas om omskrivna fiskeplatser som Sandåslandet och Kaitum, men det finns oändligt mycket mer.

Vi åkte med Arctic Heli, som har mängder av olika fiskeupplevelser såväl vintertid som sommertid i sitt program. Vissa av vatten är sparsamt fiskade och ligger verkligen i öde natur. Många av upplevelsena utgår från Lodge Måttaráhkká, där man även kan bo mysigt och njuta av bastu och jacuzzi. Flugfiskesäsongen varar ungefär från 15 juni – 1 september. I början på säsongen fiskar man bäst med nymf, bäcksländor och husmaskar. Torrflugfisket med nattsländor och dagsländor sker i senare delen av juli och augusti.

Mer info: www.arcticheli.se

Afram med en av resans största harrar. Fisken föll för en liten guldskalle, fiskad längs strömkanten nära botten.

kan välja att vada ut mot djupare höljor, forsande rännilar eller något sel där harr och öring väntar. Harren finns generellt längs strömkanten, i bakvatten, djuphål, och i storsteniga områden och blankfläckar. Platsen vi stannat på är som ett skol-exempel på detta.

– Om harren inte äter på ytan kan du ändå testa med torrfluga. Kasta exempelvis en nattsländeimitation på ett och samma ställe, om och om igen. Tekniken kan trigga harren en tro att en ny kläckning är på gång – du kan ha sjukt bra fiske på ett lokalt område om du får igång harren, tycker Håkan. Mathias fyller i när några av oss ser lite konfunderade ut:

– Tekniken kallas "make your own hatch" och fungerar framförallt bra på harr i strömmande vatten.

– Våga använda olika stora flugor och streamers. Framför allt större harr kan vara mycket glupsk. Men ibland är det tvärtom. Harren kan vara oerhört storleksfokuserad. Försök kolla vad harren äter på ytan. Klipp sedan ner dina valda flugor till samma storlek. Det kan knäcka hela koden för dagen, instruerar Håkan och Mathias.

I stort sett alla får fisk. Patrik får sin första

Lismopuffan

Lismopuffan är en effektiv torrfluga som är både stryktålig och näst intill osänkbar. Den V-formade plogen som flugan skapar är oemotståndlig för all fjällfisk och inte minst harren. Prova att fiska flugan med tre snabba ryck och ett tydligt stopp, tre snabba och stopp.

fisk på fluga och jublar så det hörs in till civilisationen. Av bara farten nyper han en handfull harrar på en nymf som får dansa nerströms och fiskas hem mot det strida vattnet. Mathias har knallat iväg nerströms och tappar räkningen på alla harrar han lurar på både torrfluga och nymf precis nedanför en ström.

Den ständigt alerte Håkan ger sig ut på en lång och svår vadning en bit uppströms. Snart tjoar han till och hans spö böjs ordentligt. Efter en mödosam vandring tillbaka på hala stenar kan han visa upp en nästan halvmeterlång harr – som blir dagens bästa fisk. Inte mer än rätt. Han är en sann konstnär med sitt spö.

Ännu en lägereld, ännu fler rövarhistorier och muntra miner, trots hållande regn avslutar dagarna – dagarna då flugfiskare föddes och några av Kirunafjällens alla makalösa hemligheter visade sig i sin fulla prakt. Vyerna, dofterna och tystnaden lockar och drar.

Vi är ense om att det nog blir fler besök här. När helikoptern tar oss hem till campen flyger vi över älgar och renflocker. Vi anar dessutom vakringar på några av de vatten vi passerar. Drömmen lever. 🐟